

[Elmquist.]

jeg henholder mig til min Hovedbetragtning: at det havde været rigtigt, om man fuldstændig havde samarbejdet Lovene, saaledes at Reglerne var blevet ens, hvor der ikke var Grund til Afvigelse.

Jeg vil derimod gerne nævne en enkelt Bestemmelse, som jeg finder ikke er ganske klar. Jeg vilde sætte Pris paa, om der kunde blive Lejlighed til i et Udvalg, ganske kort og meget hurtigt, at drøfte denne Bestemmelse, saa meget mere som jeg gerne vil stille den højtærede Handelsminister et Par Spørgsmaal, der egner sig bedst til at blive stillet i et Udvalg. Det er § 8, som jeg ikke synes er helt klar. Det bestemmes i § 8 om de foreløbige Erstatninger, at hvis foreløbige Bidrag opkræves og ikke kan dække Tabene fuldt ud, finder der en Reduktion Sted. Og derefter bestemmes det i § 9, at endelige Bidrag opkræves, naar Krigen er forbi. Lad os nu tænke os, at denne Opkrævning af foreløbige Bidrag til Dækning af Skader, sket i et Halvaar, f. Eks. kun kan dække 50 pCt. af Skaden. Jeg vilde i saa Fald finde det naturligt, hvis man efter Krigens Afslutning ikke fik Brug for de fulde 3 pCt. til Dækning af de Skader, der da maatte foreligge, at man opkrævede indtil de 3 pCt. og supplerede de tidligere tablidendes Erstatninger saaledes, at de fik fuld Erstatning, hvis der ved den endelige Opgørelse kunde blive Penge nok dertil. I Forbindelse med de Spørgsmaal, som jeg gerne vil stille den højtærede Handelsminister, henstiller jeg, at vi samtidig faar en Klaring og Drøftelse af disse Spørgsmaal.

Jeg gaar ud fra, at Loven er at forstaa saaledes, at der foruden de foreløbige Bidrag kan opkræves 3 pCt. Jeg synes ikke, det fremgaar helt klart af Teksten, men jeg mener, det fremgaar af Betænkningen, at Landbruget kan komme ud for at skulle betale dels foreløbige Bidrag, dels indtil 3 pCt. ved Krigens Afslutning.

Jeg skal begrænse mig til disse Bemærkninger og i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Krarup: Lovforslaget giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, saa meget mindre som det efter al Sandsynlighed vil komme i Udvalg, hvor vi da kan drøfte det nærmere. Jeg synes, det er godt affattet, og jeg hilser med Tilfredshed de Ændringer, der er blevet gennemført under Forhandlingerne i det andet høje Ting. Jeg tænker her særlig paa Tilføjelsen til § 2 om, at Afgrøde paa Roden er forsikret. Det synes mig en nyttig og god Foranstalt-

ning. Ligesaa Tilføjelsen til § 14, hvorefter Forvaltningsnævnets Sammensætning er blevet ændret noget. Det er alt sammen Ting, som kun gør Lovforslaget bedre. Mit Parti kunde derfor stemme for Lovforslaget, selv om det ikke kom i Udvalg, i den Skikkelse, hvori det er blevet forelagt.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa to Forhold, som efter min Mening naturligt hører ind under en Krigsforsikring, selv om de ikke omfattes af dette Lovforslag. Ligesom Afgrøde paa Roden i Markerne nu bliver forsikret, saaledes burde der ogsaa være en Forsikring for andre Afgrøder, som vokser paa den danske Jord — jeg tænker her paa de private Skove. En Afgrøde paa en Landmands Mark, f. Eks. en Havreafgrøde, repræsenterer kun en Værdi pr. Tønde Land paa 200—400 Kr. og er udsat for Risiko i 4—5 af Aarets Maaneder. Ganske anderledes stiller det sig for Afgrøden paa en Tønde Land Skov, den er udsat for meget større Risiko. Hvor Krigen raser i et Land, er det altid særlig Skovene, det gaar ud over, idet de bliver brugt som Operationsbasis. Alene derfor er Risikoen for en Skov større end for en almindelig Landbrugsafgrøde, og den Risiko løber man i alle Aarets 12 Maaneder. Som jeg sagde før, er det til at overse, hvad en Havreafgrøde er værd; men den Afgrøde, der staar paa en Tønde Land Skov, er af mangedobbelt Værdi. Jeg anser det derfor for paakrævet, at den højtærede Minister fremsætter et Lovforslag om Krigsforsikring for de private Skovejere i Anledning af den meget betydelige Risiko, de løber.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg gerne vil fremdrage ved denne Lejlighed, det drejer sig om Genforsikring. Landbrugets Løsøre er jo forsikret til Millionbeløb, og de er igen for en stor Dels Vedkommende genforsikret i udenlandske Selskaber, væsentlig vistnok i engelske Selskaber. Jeg kender et bestemt Tilfælde, hvor en Løsøreforsikring paa over 300 000 Kr. er genforsikret med 90 pCt. i et engelsk Selskab. Hvis Ulykken skulde ske, at en saadan Forsikring blev effektiv og Præmien skulde udbetales, vilde Forsikringselskabet staa uden Mulighed for at faa dette Genforsikringsbeløb hjem fra England. Nu har den Virksomhed, jeg tænker paa, tegnet sin Forsikring i et gensidigt Selskab, og derfor maa man haabe, at Forsikringskredsen er saa stor, at de paagældende i Fællig kan bære det Tab, som ellers vilde falde paa en enkelt eller paa Forsikringselskabet. Men